

et af Tingene. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hans Nielsen: Ved Lovforslagets første Behandling blev der fra vor Side fremsat Ønske om, at man kunde give Handelsrejsende, Fiskere og syge Lejlighed til at stemme ved Valgene. Jeg gør denne Bemærkning, fordi Erhvervs partiets Ordfører for et Øjeblik siden beklagede, at der ikke var stillet Ændringsforslag i saa Henseende, og jeg skal oplyse, at vi i Udvalget har drøftet dette Spørgsmaal sammen med adskillige andre Ønsker, der blev fremsat, og vi har ogsaa konfereret om det med den højtærede Indenrigsminister, som ikke stillede sig absolut afvisende, men erklærede, at dette og andre Spørgsmaal dog rettelig burde løses, naar Sagen blev henvist til en Kommission. Under disse Forhold har vi ikke villet opretholde noget Forslag, saa meget mindre som Valglisten er affattede for de Valg, som kommer. Derimod har vi opretholdt et Forslag om fraflyttede Vælgeres Ret til at stemme, fordi vi havde det Indtryk, at den højtærede Indenrigsminister ikke stillede sig aldeles afvisende overfor dette ene Spørgsmaal (*Indenrigsministeren*: Jo!). Den højtærede Indenrigsminister protesterer; saa har jeg altsaa ikke opfattet ham rigtigt; vi havde i alle Tilfælde det Indtryk, at han ikke saa bestemt vilde modsætte sig dette, hvorimod han ønskede det andet Spørgsmaal henvist til Overvejelse i en Kommission. Af disse Grunde er der altsaa ikke stillet Ændringsforslag i den antydede Retning.

Slengerik: Jeg kan være ganske enig i, at Rigsdagsdiæterne bør forhøjes, ogsaa enig i, at de bør forhøjes antageligt, men jeg er ganske uenig i den Klassedeling, man i det foreliggende Ændringsforslag har foretaget. Jeg vil, saa længe jeg kan væрге mig derimod, ikke være 2den Klasses Rigsdagsmand.

Den Gang jeg saa Ændringsforslaget, fik jeg Lyst til at gøre mig bekendt med de Forhandlinger, der har været førte i den grundlovgivende Rigsforsamling om Diætspørgsmaalet. Jeg læste en Del af disse Forhandlinger igennem — de var meget morsomme at læse; jeg skal give ærede Medlemmer en lille Prøve paa dem om et Øjeblik —, men jeg fandt intet Sted, at man dér delte Rigsdagsmændene i to Klasser, af hvilke den ene skulde have mere i Diæter end den anden. Ærede Medlemmer ved, at der var Spørgsmaal paa den grundlovgivende Rigsforsamling om, hvorvidt

Landstingsmændene i det hele taget skulde have Diæter eller ikke. Man holdt jo paa en Census for Valgret til Landstinget, og der var dem, der sagde: Det er bedre, vi ikke giver Landstingsmændene Diæter, for saa skal de være mere velhavende, end den Pengecensus forudsatte, som der har været Forslag om, hvis de skal kunne indtage Sæde i Landstinget. Der var Tale om Forskel mellem Folketingsmænd, som skulde have Diæter, og Landstingsmænd, som ikke skulde have Diæter. Men man strøg det og blev enig om, at de skulde have samme Diæter over det hele. Hvis ikke Tingets højtærede Formand havde taget det foreliggende Ændringsforslag til Forhandling, vilde jeg i min Enfoldighed have antaget, at det egentlig var grundlovsstridigt, at det i Virkeligheden stred med Grundlovens Bestemmelser om det daglige Vederlag, Rigsdagsmændene skal have, idet jeg forudsætter det som givet, at det maa være ens for alle Rigsdagsmænd uden Hensyn til, hvor de bor.

Den Gang jeg læste disse Forhandlinger igennem, traf jeg, som nævnt, paa en Udtalelse af gamle Drewsen, som jeg ikke kan undlade at lade gaa videre til Tingets ærede Medlemmer. Det er en Udtalelse, der blandt andet vil vise, i hvilken Grad en Forhøjelse af Rigsdagsdiæterne nu er paakrævet. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse denne Udtalelse op, den er ganske kort. Gamle Drewsen siger: „Da jeg tror, at en Sag aldrig kan stille sig klarere, end naar man beviser den ved Facta, skal jeg tage mig den Frihed at anføre saadanne Facta, som vise, at en Rigsdagsmand godt kan komme ud af det med 2 Rbd. om Dagen, og at han ikke behøver at boe eller spise i Kjældere, men meget vel kan leve paa en høist anstændig Maade med en saadan Diæt. For nogen Tid siden kom en Tid en Capitain fra Arméen her til Kjøbenhavn med Permission, for at afgjøre nogle ham meget magtpaaliggende Sager. Han henvendte sig til Hotel Phoenix, accorderede med Værten sammesteds om, hvad han skulde betale for Logis og Kost, og blev da enig med denne om, at naar han vilde boe paa 3die Sal, skulde han faa et rummeligt og, om ikke overdaadigt, saa dog anstændigt meubleret Værelse med fuldkommen god Seng for 2 Mk. daglig. Han accorderede dernæst om Kosten, og Værten tilstod at give ham, om Morgenen Kaffe med Brød og Smør, Middagsspisning ved table d'hôte, og om Aftenen Thevand og Tvebakker, for 6 Mk. daglig: altsaa Logis og Kost tilstod man